

Balatonberényi Tükörkép

“Itt mindenki szóhoz jut.” “A véleménye miatt senki ne szenvedjen zaklatást.”

Kellemes húsvéti
ünnepeket
kívánunk minden
kedves
olvasónknak!

A tavaszról

Ha megjön a szép zsenge kikelet s virág díszeleg a bús avar felett; Hosszú századok raja így beszél: KRISZTUS FELTÁMADT, KI MEGHALT, IM ÉL! Rügöző gallyak néki intenek, lengő fákon madarak zengenek; Őt köszönti a meleg napsugár, tarka táblákba viruló határ. Szédítő fenn repül a gólya, sebes szárnyán a mocsaras tóra, s fél lábra állva el-elmereng: Ki az, ki ennyi tavaszt teremt (?) A pajkos fecskék fellegként szállnak, bontott fészüket rakva nótáznak, feledve hosszú, gyászos útjaik; menny felé szállnak kedves hangjaik. Billió rovar útra serken, repülnek völgyben; bérceken, kerten... Parányi tojásból kiszabadulva, nem térnek vissza oda újra. Minden megújult már. CSAK AZ EMBER VÁNSZOROG BETEG GÖRNYEDT TESTTEL, s a szép tavaszban nem veszi észre, ki az, ki néki a reményt, a szeretetet, a megbocsájtást, a mennyet ígerte. Krisztus feltámadt! MINDEN EZT VALLJA, FŐKÉNT A TAVASZ GYÓGYÍROS NAPJA, s azok a szívek, KIK HITRE GYÚLTAK, JÉZUS LÁBÁHOZ MEGTÖRTEN HULLTAK. De a temetők milliárd dombja rövid éltünket adja tudtunkra. Kételeg epeszt: Mi lesz, ha meghalunk? A tavasz így szól: Bízz! Feltámadunk! Krisztus sem maradt a néma sírban, mi sem maradunk a földbe gyúrta, FELTÁMADUNK, ez a REMÉNYSÉGÜNK. Istenszeretők! Halni ne féljünk. Égi hatalom, mennyei Erő! MITŐL MEGÚJUL LÉLEK, SZÍV, VELŐ. EMELJ HOLTUNKBÓL, MELYBEN SZUNNYADUNK! ADJ REMÉNYSUGÁRT, HOGY FELTÁMADUNK! Hints égi szikrát hideg szívünkbe, ragyogó tavaszt sötét lelkünkbe. Hálaéneket, himnuszt a szánkba, amellyel örök szerelmed áldja. Add tudtunkra e tavaszi fényben, mi vár lelkünkre nálad az Égben. Hol nem lesz halál s HOL NEM ZOKOGUNK. Krisztussal leszünk, mert feltámadunk!

Húsvéti gondolatok

Ajánld fel az Úrnak áldozatul fáradságodat, csüggedésedet, régi gondjaidat, az elintézetlen aktákat – amelyek szíved mélyén porosodnak. És aztán mosolyogj rá másokra! Mosolyogj a férjedre, feleségedre, testvéredre, szomszédodra, mosolyogj a szembejövő emberre, a boltosra. Mosolyogj, mosolyogj, - és mosolyod visszacsalogatja majd az eltávozott örömet, hiszen VAN REMÉNYÜNK, és VAN ÜDVÖZÍTŐNK.

Molnár Mária

IV.évfolyam 4. szám

Fejlesztések a Naturista Kempingben

Megkezdte vállalt fejlesztéseit a Balatontourist Zrt. a balatonberényi Naturista Kempingben. Felújításra kerülnek a vizesblokkok, új, szelektív hulladékgyűjtő sziget kerül kialakításra, megújul a napozóstég és négy új mobilház is érkezik, bővítve a szálláshely-kínálatot. Balatonberény Község Önkormányzata 2009-ben adta bérbe a tulajdonában lévő intézményt a Balatontourist Zrt-nek. A nagy múltú cég közel harminc Balaton-parti szálláshelyet üzemeltet, több tucat belföldi és külföldi turisztikai kiállításon és vásáron vesz részt, marketing-hálózata kínálatába pedig immár beletartozik a balatonberényi Naturista Kemping is.

Horváth Péter

Honlapunkról is elérhet a veszélyes termékek listája

Minden magyar állampolgárnak joga van tudni, hogy milyen mérgező, és más potenciális veszélyeket tartalmazó áruk érkeznek hazánkba, Európába. Ezek megismerése nélkül a magyar kereskedelem megtisztulására remény sincs, - ismeretük hiánya sérti az egészséges élethez való alkotmányos alapjogunkat, valamint jelentős gazdasági károkat okoz!

Természetesen a tájékoztatás kiemelt állami feladat lehetne, azonban ez most hazánkban még Internetes platformon sem működik, vagy körülményes.

Van azonban egy alapítványi támogatású honlap, mely elvállalta ezt a közérdekű munkát, és napi frissítésben közli a veszélyes termékek listáját – mégpedig minden ellenszolgáltatás nélkül! EU-s adatbázisokra támaszkodik, jelentései beazonosíthatók, és nem rémhírek!

A lakosság érdekében hivatkozva a www.balatonbereny.hu portál fontosnak tartja a balatonberényi polgárok tájékoztatását a veszélyes termékekről, ezért a biztonsági jelentéseket közlő <http://www.ketesaruk.hu> oldal immár a www.balatonbereny.hu portálról is elérhető.

Horváth Péter

Március 15-re emlékeztünk

Március 15-én az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hőseire emlékezett községünk. Az ünnepi szentmisén Brieber László esperes a hazaszeretet fontosságáról szólt. Az istentisztelet után a templomkertben az egyházközség tisztségviselői és a képviselő-testület jelen lévő tagjai helyezték el az emlékezés koszorúit.

A Művelődési Házban a Himnusz közös eléneklésével vette kezdetét az ünnepi műsor. Ebben az esztendőben Horváth Péter alpolgármester volt a megemlékezés szónoka, aki március 15. jelkép értékéről és aktualitásairól szólt, kiemelve a jogok és kötelességek egyformán fontos voltát.

A zsúfolásig telt nagyterem közönsége először a Harmónia Óvoda apróságai produkciójának tapsolhatott. Bizony, öröm volt nézni a kicsik jó ízléssel megkoreografált műsorát: hallgatni a hiba nélkül előadott költeményeket, énekeket és figyelni táncukat. A Nyugdíjas Egyesület egyre bővebb repertoárral rendelkező népdalköre március 15. tiszteletére 48-as nótákat adott elő. Utolsóként a Harmónia Általános Iskola tanulóinak és a Diák-színjátszókör tagjainak jelenete következett, akik a Petőfi családhoz invitáltak minket versekkel és dalokkal fűszerezett színdarabjukban. A meghitt hangulatú ünnepi megemlékezés a Szózat közös eléneklésével zárult, s aki eddig nem tette, annak volt alkalma megtekinteni Kovács Ilona újabb szép, értékmegőrző kiállítását, amely a Nagyanyáink konyhája címet viseli.

www.balatonbereny.hu

Kossuth-díjat kapott Lantos Ferenc

Lantos Ferenc, a Balatonberényben élő Munkácsy Mihály-díjas festőművész képzőművészeti és pedagógiai munkásságáért, életműve elismeréseként a március 15-i nemzeti ünnepen Kossuth-díjat vehetett át.

Az alkotó-tanár, akit településünkön Feri bácsiként tisztel mindenki, munkássága során ötven egyéni és mintegy százötven csoportos kiállításon mutatta be festményeit és grafikáit. Több helyszínen - elsősorban Pécsen - láthatóak köztéri alkotásai, elsősorban tűzzománcfalak. A múltban több díjjal ismerték el művészetét, többek között megkapta Pécs-Baranya Művészeti Díját (1965), Pécs Város Művészeti Díját (1978) és 1993-ban a Munkácsy Mihály-díjat. 2000-ben a Magyar Művészeti Akadémia tagja lett.

Lantos Ferenc 1964-ben kapott festő-tanári diplomát a Magyar Képzőművészeti Főiskolán, s több mint ötven éves pedagógusi szolgálat után csupán néhány éve hagyta abba a tanítást. Több főiskolán és a Pécsi Egyetem művészeti karán is oktatott, feleségével, Mária nénivel, azaz Apagyai Mária zongoraművésszel és zenepedagógussal közösen hozták létre a Pécsi Művészeti Szabadiskolát.

Feri bácsinak községünk minden lakója nevében e helyről is szeretettel gratulálunk, s további boldog, egészségben megélt esztendőket kívánunk körünkben.

Horváth Péter

balatonberényi csoportja
rajz-és fotópályázatot hirdet a
Föld Napja alkalmából
a MI BALATONUNK
címmel

(Készíts arról képet, amit a környezetben
szépnek találsz.)

I. 3-6

II. 6-10

III. 10-14

IV. 14-18

V. 18- évesek részére.

A rajzok A/4-es méretben, bármilyen techniká-
val (grafit, zsírkréta, víz- vagy olajfesték) ké-
szülhetnek.

A fotók mérete egységesen 15x20 cm-es lehet.

A beérkezett pályamunkákból kiállítást rendezünk.

Beérkezési határidő: 2010. április 22.,

Kultúrház

Kiállítás: 2010. április 24-től

Eredményhirdetés: 2010. május 15.,

Művelődési Ház

Április 11. a Magyar Költészet Napja

Ebből az alkalomból a Harmónia Óvoda,
Általános Iskola, a balatonberényi
Önkormányzat és a Művelődési Ház
2010. április 18-án 15 órától
a Művelődési Házban
szavalóversenyt
rendez.

Nevezni a helyszínen 5 korcsoportban lehet:

- < óvodások
- < alsó tagozatosok
- < felső tagozatosok
- < középiskolások
- < felnőttek

Mindenkit szeretettel várunk!

Takarítsuk ki a falut!

Balatonberény Község Önkormányzata és a
helyi civil szervezetek
2010. április 24-re (szombat) hirdetik meg a
hagyományos tavaszi személgjít akciót!

Találkozó: 9.30 órakor a
Polgármesteri Hivatal előtt.

Kérjük, jöjjön el Ön is!

Tegyünk együtt településünk tisztaságáért!
Minden Kedves Balatonberényit nagy
szeretettel várnak a szervezők!

Tisztelt Érintett Szülők!

Értesítjük Önöket, hogy a Dobó István Általános Iskola és Óvodában (Balatonszentgyörgy, Csillagvár u. 9.) 2010. április 14-én reggel 8 óra és 17 óra között írathatja be tan köteles gyermekét.

Kérjük, hozza magával:

- mindkét szülő személyi igazolványát és lakcímkártyáját
 - a gyermek születési anyakönyvi kivonatát
 - a gyermek egy db fényképét, és 550 Ft-ot (diákigazolványhoz)
 - ha kap rendszeres gyermekvédelmi segítyt, az arról szóló határozatot
 - amennyiben a gyermek valamilyen tartós betegségben szenved, az arról szóló orvosi igazolást
 - ha vizsgálták a gyermeket a Marcaliban a Pedagógiai Szakszolgálatnál, vagy Kaposvárott a Tanulási és Képességvizsgáló Bizottságnál, az erről szóló határozatot.
 - 1.osztályba iratkozó gyermekek esetében óvodai szakvéleményt, amennyiben a gyermek korábban nem a Dobó István Általános Iskola és Óvodába járt
 - emelt összegű családi pótlékról szóló igazolást (utolsó számlakivonat, vagy postai csekk), amennyiben erre jogosultak
- Minden eredeti iratot egyeztetés és beírás után visszaadunk.

Balatonszentgyörgy, 2010. március 29.

Vass Béla, igazgató

A Balatonberény az Idősekért és a
Gyermekekért Alapítvány
szeretettel meghívja Önt és kedves családját

Jótekonysági operett- és musicalestjére

melyet 2010. április 17-én szombaton
17 órakor tartunk
a Balatonberényi Művelődési Házban.

A műsorban fellépnek:
sz Gabriella és Erdős Melinda
Marcali 3 tenor
Óhidi Levente

Jegyek kaphatók elővételben:
Bató Bernadett, Czimbalek Andrea,
Dudásné Varga Krisztina, Hosszu András,
Kovács László, Tilesch Józsefné,
Toronyiné Sifter Judit vagy a helyszínen.

Jegy ára 2.000 Ft
Telefon: +36/20/580-08-44

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Tessék választani!

Fura dolgok történnek mostanában nálunk. Szürkületkor mindenféle emberek járnak a faluban. Bekopognak a házakhoz és suttogva beszélnek. Nem idevalósiak az biztos, mert akkor láttam volna őket a tavalyi falutakarításkor.

A Bözsi nénit is megkérdeztem, aki mindent tud, és azt mondta, látogatóba jöttek, fiam. Látogatóba? Uristen, talán beteg vagyok?

Rögtön számba vettem magam: pulzus rendben, cukor nagyjából jó, az a plusz 30 kg a tekintélyhez kell, sokat dohányzom, az meg az idegeskedés miatt kell.

Prosztata vizsgálatra évente járok, vért is adhatok, vöröskeresztes gyűlésen is ott vagyok, ha tehetem, szóval így 50 felett látszólag minden rendben.

De ha egészséges vagyok, akkor az elmúlt 4 évben miért nem jöttek?

Nagy ritkán egy telefon, sms, e-mail jött, semmi más. Aztán megláttam a plakátjukat és minden világos lett. Ezek agitálni jöttek! Most egyszerre fontos lettem nekik. Megismernek, a nevemen szólítanak és apró ajándékokat is osztogatnak.

Szavazzak rájuk, mert csak ŐK tudnak kivezetni a válságból, ŐK ismerik egyedül az utat, mely a jólét felé visz, ŐK rendet csinálnak, nem hagyják élni a megélhetési bűnözőket...

Persze Pityu! Aztán nézhetem a tv-ben, hogy alszanak a parlamentben. Járhatok majd a bíróságokra, mert az adómat végkielégítésekre költik. Vihetek saját lepedőt és tartós elemet a kórházba, állhatok sorban a Munkaügyi Hivatalban, nézhetem a tanárverést a gyerek mobilján, fizethetem a bírságot a rendőrnek, a vámosnak, ANTSZ-nek, fogyasztóvédőnek, közterület-felügyelőnek, parkolóőrnek. Ehetem a multik csomagolt élelmiszerhulladékát, szerelteshetek rácsot ajtóra, ablakra, vehetek riasztót a kocsiba, fizethetem a magánnyugdíj pénztárat, mert az állami az éhenhalásra is kevés, támogathatom a bankokat, a karikatív szervezeteket, akik úgymond gyerekek műtétjére gyűjtenek, stb. Jövőre állítólag kezeslábas korszak jön. Két kezes kell, hogy egy lábast tudjak venni.

Oké, srácok, elmegyek szavazni!

Elmegyek, mert utána a szememre vetik, hogy te nem szavaztál, maradj csendben.

Naná, hogy szavazok!

Már megtanultam, kis párt egyéniben nem tud választást nyerni, ezért elveszne a voksom.

Akik megtámadták a Moto gp szerződést, ellehetetlenítve ezzel régióink fejlődését, azok sem számíthatnak rám. A 4-es métrót kellene fűrni, barátom, nem Sávolyt!

Rátok főleg nem szavazok!

Régóta élek én már itt, komám. A kampány arról szól, ki tud többet ígérni, ki tudja bársonyosabbá tenni a hanyatt esést az emberek számára.

Azokra szavazok, akik fiatalok, romlatlanok, nyelveket beszélnek – állami nyelvvizsgájuk van demokráciából – és nem úgy vették az ecserin (felsőszintű angol és német, valamint számítógépes ismeret + pontot jelent). Akik nevelnek és tanítanak az iskolában, akik visszaállítják és megvédik a rendet, akik megbüntetik a bűnösöket és megvédenek engem, mint polgárt.

Megvédenek a hivatali packázóktól, meggyógyítanak és hagynak tisztességesen élni. Akik a vidéket nem tájnak, hanem emberek csoportjának tekintik. Akik képesek lesznek új törvényeket hozni, és e törvények útján teszik egyértelművé az állam normarendszerét és kijelölik a polgárok számára azokat a határokat, melyek átlépését nem tolerálják.

Akik a szabadságot alapelynek minősítik, az erkölcsöt és a tiszteletet értéknek tekintik.

Na! Rájuk fogok szavazni.

Azért örülnék, ha a két ciklus között néha majd meglátogatnának pár percre, akkor is ha nem lennék beteg.....

Horváth László, polgármester

Gondolat-ébreszt 2010.

Ébredj ember, köpd ki már az alma magját,

Törd fel a dió-tojás héját,

Narancs helyett ne várj alamizsnát.

Legyen már újra kapudöngető Botondunk!

Fújja meg már valaki a Lehel kürtjét!

HÍSZ KILOPTAK MÁR...

Kockacukrot a teából, szódavízből a buborékot, buktából a lekvárt, tyúk alól a tojássárgát, Balatonból a „tengervizet”, keszgeből a halszállkát. Vasútból a menetrendet, mozdonyból füst-gőz sípot, zsebemből a BKV-jegyet! Ellopták a vasút-kényelem pókháló szárny-fonatát.

Beteget utaztatnak kórháztól, kórházig. Várólistára tették a beteg-halált!

Belehazudják a világba, hogy „mi bátrak, jók és becsületesek vagyunk, majd újrakezdjük.”

Ne hagyjuk!

Kuruttyolnak a perc-emberek, „Békává” mocsár pislogói. Kupec-zsebekbe vándoroltatták a milliókat.

Meddig túrjuk még!

Ne hurcoljuk magunkkal tovább, a majd' egy évtized nemzet-fosztóit. Sajnos nem vált el egymástól a jó és a rossz, az igaz és a hamis, a nemes és a nemtelen.

MIT HAGYNAK RÁNK...

Államcsődbe juttatott országot, nemzetközi giga-hitelt, feneketlen államadósságot, sok-sok ezer munkanélküli embert, padlóra küldött gazdaságot, egy nagy-beteg egészségügyet, szétvert önkormányzatokat.

Sok-sok ezer meg nem szült gyermeket, egy lerabolt nemzetet. Ma a reménytelenség, a kilátástalanság és a feneketlen korrupció (pénzrablás) az úr. De már várakoznak a taxik, üres ülésekkel! Adjunk borralalót, „perselypénzt” a sofőröknek. Lejárt az idejük! Mert „itt az idő”!

A választás nagy esély, ám csupán a kezdet. A lényeg a változtatás lehetősége. Ezért is nyújt reményt. Élünk vele!

Gulyás Ottó

Húsvét

A húsvét ünnepe szorosan kapcsolódik a tavasz kezdetéhez és a termékenységgel összefonódó népszokásokhoz.

A húsvéti nyúl német eredetű népszokásból került át hozzánk, gyökerei a XIX. századba nyúlnak vissza. A német földesuraknak a nép köteles volt gyöngytyúkot ajándékozni ezen a jeles napon, tojásaival együtt. /Haselhuhn gyöngytyúk/. Más német területen nyulat és tojást kellett beszolgáltatni. /Hase, nyúl /

A húsvéti ünnepsor a böjt 6. vasárnapjával, a virágvasárnapkal kezdődik. Magyar népszokás volt a zöldág hordás, az ún. villózés. Termékenység elősegítő eljárás, az ággal megütögették a fiatal lányokat, menyecskéket. A barkaszentelésnek bajelhárító szerepe volt. A moldvai csángók fűzfa sípot fújtak, habajgattak, ezzel keltegették a tavaszt.

Nagypéntek az általános tisztaság jegyében zajlott, nagytakarítottak, meszeltek, nagymosást tartottak. Tisztítási-tisztulási rituálék zajlottak, amelyek tájegységenként változtak. Szokás volt a közeli pataokban való fürdés, a porta rituális felseprése a házzal ellentétes irányban. Göcsejben a gazda vagy a gazdasszony kora hajnalban meztelenül futotta körbe a házat, közben az alábbi rigmusokat mondta: "Patkányok, csótányok, poloskák oda menjete, ahol füstös kéményt láttok!" Ugyanis Krisztus halálának emlékére kioltották a tüzet, s nem gyújtották be. A fehérchselédnek egy kicsit levágtak a haja végéből, hogy hosszabbra nőjön. Napkelte előtt az ablakokat, ajtókat kinyitották, hogy a nagypénteki szél átjárja az ágyneműt, s a moly ne menjen bele. A fakanálba lyukat fűrtak, s a misén ezen keresztül nézve megláthatták, ki a boszorkány a faluban. Ha valóban látott valaki boszorkányt, ki kellett jönnie a templomból, s a keresztes úton kellett futnia, hogy a boszorkány ne tudjon ártani neki. A gazdák ezen a napon herélték ki az állatokat, délutánra elkészült a herepörkölt. Elfogyasztották, pálinkát ittak rá, beszélgettek. Nagyszombaton szokás volt hajnalban kiszaladni a kertbe, megvárni a gyümölcsfákat, hogy ne legyen férges a termés. Begyűjtötték a tüzet, ennek hamuját eltették / sok helyen megszentelték /, gyógyításra használták. Tettek belőle a jószág ivóvizébe, az istállóban, a kertben és a ház körül szórták szét. Korpából készült savanyú levest /cibere/ ettek. Ezen a napon ér véget a 40 napos böjt, a körmenetről hazatérő családok ünnepélyesen elfogyasztották a sonkából és tojásból álló vacsorát.

Húsvét vasárnap dologtiltó nap, amelyen szokás volt a határkerülés. Hajnalban vagy este a férfiak a templom előtt gyülekeztek és bejárták a falut kereplözve, zajongva, esetenként lövöldözve, közben rigmusokat mondtak, így üldözték el a gonoszt a határból. Ekkor festették meg a lányok a tojásokat. Délután a litánia után kezdődött a tojásgurítás, amelyet hétfőn is folytattak. Ez páros játék, a domb tetejéről úgy kell legurítani a tojást a társnak, hogy minél messzebb guruljon és ne törjön el. Erdélyben kakaslövő játék volt a szokás. Régen élő kakasra lövöldöztek kezdetleges nyílvevesszőkkel, majd festett táblára. A célba lövést tréfás rigmusokkal kísérték. Először perbe fogják a kakast, majd elítélik és elbúcsúztatják.

A legények este jártak locsolkodni a lányos házhoz, útjukat zeneszó kísérte, borral, téstával, festett tojással várták őket. Régen a lányok ún. "pipics"-et készítettek téstából, amely a férfiasságot szimbolizálta, ezt adták a tojás mellé. Szokás volt szintén, hogy aki meglocsolta kedvesét, annak illett májuszfát állítania.

Húsvét hétfőn jártak a kisebb legények locsolni. Német nyelvterületen, nálunk pedig Kecskeméten divat volt az Emmausz - járás. Kimentek a város határában álló kápolnához és vidám mulatságot ültek.

Húsvét utáni fehérvasárnapon komatálat küldtek egymásnak. Főleg fiatal lányok, de a legényeknél is előfordult. A komatálat küldők egymást testvérré fogadták, sírig tartó barátságot kötöttek, ezután magázódtak. A fiúk komának, a lányok mátkának szólították egymást. A komatál állandó eleme a húsvéti tojás, a kalács és kis üveg ital.

/Forrás: Balassa-Ortutay: Magyar Néprajz /

Csiri

Újság

Még a régebbi időkben kaptam néhány fénymásolt újságlapot. Keszthelyen az 1930-as évek körül megjelent Balatoni Kurir-ból származnak. Sajnos a fejlécről lemaradt az év- és lapszám, de a benne közölt írásokból egyértelműen kiderül, hogy 1933 utolsó harmadában jelentek meg. Több érdekes írást is találtam bennük. Az egyik ilyen, amit az alábbiakban idézek, a Balaton turizmusáról szól és tágabb értelemben az írója falunkhoz is kötődik. A cikket jegyzi dr. Csák Árpád (1860-1936) a Keszthelyi Balaton Múzeum régészeti osztályának őre. Az Ő irányításával tárták fel 1905 évben Balatonberényben a népvándorlás kori temetőt. (Hadnagy Károly: A Balaton tudományos, művészeti és közéleti arcképcsarnoka, 2007) Megjelenéstől 77 esztendő telt el napjainkig, de olvasván, olyan érzése támad az embergyerekének, mintha némely részeit, tegnapelőtt írták volna. A hely hiánya miatt csak részleteket idézek a cikkből:

Már többször írtam a hírlapokban arról a kérdéstről, vajjon miként lehetne a külföld figyelmét a mi kedves Balatonunkra irányítani? [...] De szükségesnek tartom a kérdéssel újból foglalkozni. Ezt a fontos kérdést pedig, melyről szó van, nem szabad levenni a napirendről. Csodálatos, hogy ez a fejedelmi tó, Közép-Európa legnagyobb tava a legutóbbi időkig úgy szólván parlagon hevert. „Ha ez külföldön volna, mondja Jókai, a magyar emberek seregeseitől vándorolnának azt látni, azóta száz útleírás jelentet meg fel a lelkesült utazóktól.” [...] Fürdővendég élvezheti Badacsonyi aranysárga, tűzes, kedvderítő nektárját, mely a híres tokajival vetekszik. Körülutazhatja a Balatont vízen és szárazon, gzhajón, motorcsónakon, vitorlásra, vasúton, vagy autón, a már kiépített balatonparti körúton. [...] a balatoni fürdőben még sincs az a látogatottság, az a nyüzsgés, eleven élet, mint amilyennek lenni kellene. Honnét van ez? Mi ennek az oka? Hát ennek többféle oka van.

A legfőbb oka a súlyos gazdasági helyzetünk és leszegényedésünk. Az iparosok legnagyobb része még a jó békevilágban sem szokott „nyaralni”, vagy „fürdőzni”. A tisztviselőosztály pedig, mely békebeli fizetésének, vagy nyugdíjának 60 százalékán tengdik, nem nyaralhat, nem fürdőzhet. A kiskereskedő is csak számítva, beosztva élhet, annak sem telik manapság a nyaralásra. A gazdagok elűt meg, most már nyitva állanak a külföldi fürdők, melyek értik a módját, hogyan kell fogadni az idegent, olcsó vasúti tarifák által könnyítve meg az oda és visszautazást, prospektusaikban pedig, - melyeknek ezreivel árasszák el a világot - ígérnek hetet-havat is olyan reklámot fejtenek ki, mely hallatlan a maga nemében és melynek aztán meg is van a fényes eredménye. Szomszédaink nem szeretik, és mindig lölik a magyart. A magyar pénz iránt nem viseltetnek ellenszenvvel. Pöstyénben, meg Borszéken nem csak megtámasztják a magyar fürdővendéget, hanem még kedvében is jár. Így aztán nem csoda, ha a balatoni fürdőben nem kerül magyar vendég, vagy ha kerül is, édes kevés. A pártolatlanság legfőbb veszedelme az, hogy a balatoni fürdők nem fejlődhetnek, mert tulajdonosaik újabb befektetéseket nem kockáztathatnak meg akkor, amikor régebbi befektetéseik sem hozták meg a legyszerényebb kamatot sem. Ez az állapot pedig nem csak hogy nem viszi el bűré a Balatonkultuszt, hanem visszafelé fordít, elbűré utóbb katasztrófára vezet. [...] Talán majd rá tudjuk irányítani a külföld figyelmét a mi kedves, árva Balatonunkra, az Isten e lehullott könnycseppjére, melyet gonosz ellenségeink még meghagytak nekünk és teremthetünk itt olyan idegenforgalmat, mely fellendíti a balatoni fürdőéletet, melynek nyomában áldás és megelégedettség fakad az Isten áldotta szép Balatonvidék törekvő, szorgalmas és becsületes népére!

A lap alján pedig a következő hirdetés található:

Jól jövedelmező ház Keszthely központjában, szabadkézben 1 eladó, egy 2 szobás és három 1 szobás lakással, nagy pince és mellékhelyiségekkel.
Ezenkívül eladó egy szép 2 szobás családi ház (villa két verandával) Balatonberényben a nyugdíjasok kedvenc települési helyén. Bvebbet a tulajdonosnál Páli Lajos vendéglátónál Balatonberényben.

Lejegyezte: Futó Elemér

Tisztelt Adózó!

Kérjük, ajánlja fel adója 1%-át a Balatonberény az Idősekért és a Gyermekekért Alapítvány javára! Adószámunk: 19201106-1-14

Nagyanyáink konyhája

Kovács Ilona kiállítása -köszönet érte- visszarepített a múltba. Rég elfeledett emlékek elevedtek fel. Nagyanyám búbos kemencéje központi helyet foglalt el a tágas konyhában, mely a téli családi élet színtere volt. A sparheltben egész nap ropogó tűz biztosította a meleget, ebéd után kiszellőztetett, benyitotta a szobaajtót. Este sindőket (tetőcserép), rakott a platnira, ezeket ruhákba csavarva tette a szalmazsákra, a dunyha alá, beindította az ágyfűtést. A sparhelten a mosófazékban melegedett a víz az esti fürdéshez, a levegő páratartalma tökéletes volt. A konyhaasztal volt az íróasztal, a diótörés, a babválogatás, a tollfosztás helyszíne. Elmaradhatatlan berendezési tárgy volt a szennyesláda, a kis székek, amelyen ülve a felnőttek kukoricát kobotak. Mi gyerekek építettük a csuta-kutakat, csuta-várat, s előkerült a kartonra rajzolt malom, ahol kukorica- és babszemek helyettesítették a figurákat. A sparhelt mögötti fal elmaradhatatlan kelléke volt a hímzett falvédő. Hugi tárlatán ez ragadott meg, ez indította el az emlékek láncolatát. Felrémlt, ahogy nagyanyám a konyhaasztalnál ülve tanított a száröltésre. Neki még volt saját maga által szőtt vászna, végben. Ebből vágott le egy-egy darabot, azon kacskaringóztam a varrótűvel, aztán a stoppolófa, amit én fagombának hívtam, tanultam az osztott szállal szöni, a lyukat eltüntetni.

Minden konyhában ott díszelgett a falvédő, amit megtanultunk, kívülről tudtuk, milyen feliratok vannak a faluban. A kiállításon, a kéikkel hímzett gyolcs láttán, azonnal megjelent előttem a háziáldást tartó két angyal képe:

*Hol hit, ott szeretet,
Hol szeretet, ott béke,
Hol béke, ott áldás,
Hol áldás, ott Isten,*

Hol Isten, ott szükség nincsen.

1871-ben egy bécsi iparművész tervezte az elsőt. Innen került át a nagyvárosokba, és a falvakba. A XX. század első felében a tanítónők kedvtelve másolták az előnyomott falvédőket, s esténként a kézimunkakörön ezt varrták. A domináns szín a piros és a kék volt. A női gondolkodásmódot, értékrendet vetítik elénk a feliratok. Témakörük a szerelem, a család, a vallás és a haza. Voltak köztük közhelyek, bibliai idézetek, nép- és műdal részletek. Takarékosagra, mértékletességre, rendre, tisztaságra, hitre, szeretetre, hazaszeretetre intettek.

-Nézz le rám, óh istenem, Nézz le rám, segíts engem!

-Ha bármerre visz sorsom útja, Hazavágyom csendes kis falumba.

-Akinék a szíve fáj, meggyógyítja ez a táj.

-Ki az urát szereti, jó ebédet főz neki.

-Sürög-forog a menyecske, pirosra sül a pecsenye.

-Sütni, főzni nem nehéz, ha van hozzá elég pénz.

-Száz szónak is egy a vége, jó ebéd és szent a béke.

-Szép az élet, Szeress te is, mint én téged!

-Nem kell nekem nyíló virág, madárdal se zengjen, csak az akit én szeretek, az szeressen engem!

-Az én uram csak a vizet issza, Nem is sírom lányságom vissza.

-Kedves férjem, ha elmész messzire, jussak én is néha-néha eszedbe!

-Ha meguntál már engem szeretni, szabad neked más szeretőt keresni.

-Nincs nagyobb boldogság, mint a szerelemből kötött házasság.

-Terepere, szóbeszéd, ebből nem lesz jó ebéd!

-Szomszédasszony elmehet, itt pletykázni nem lehet!

Tudom, sokan mosolygunk most ezeken a falra hányt bölcsességeken, amelyekkel mi nap, mint nap szembesültünk. De a képernyők kibeszélő- és valóságshow-i milyen bölcsesleteket közvetítenek?

A hagyomány újjáéledni látszik. Pittmann Zsófia képzőművész gyerekkora óta gyűjti a falvédőket, s készíti modern változataikat, aktualizálja a feliratokat mindennapjainkra.

-Gazdasszony légy mindig ébren, hogy az ebéd oda ne égjen! Gazdasszony légy mindig ébren, hogy a pizzafutár ne az ágyban érjen!

Falvédőim megjelennek hírességek és dalszövegeik. Pl.: Pataky Attila: Minden sarkon álltam már, minden lépcsőn ültem már. Zorán: Amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam. Zalánay Sarolta, aki nem apáca, Bíró Ica amint főzés közben tornázik. Munkái egyre népszerűbbek, egyre több helyen állít ki.

Már férfi követője is akadt, Cs. Kádár Péter személyében, s új színfoltként, megjelenik a férfias gondolkodás a falvédőn.

-NATO csillag fenn az égen, Biztonságot ad néked, s nekem.

Húsvét: Jézust perbe fogták, megkínozták és keresztre feszítették. Mehalt és FELTÁMADOTT.

Politizált-e Jézust?

Igen. Tanításaiban, példabeszédeiben szigorúan bírálta a korabeli zsidó állam rendjét, alkotmányát és Izrael vezetőit. A népet nem erőszakra lázította az idegen uralkodók, vagy a korrump főpapi és papi méltóságok ellen, hanem Isten uralmát követelte vissza a szívekbe.

Amikor Jézus a pálmavasárnapon (virágvasárnap) szamárháton vonult be Jeruzsálembe, ez részéről egy politikai ellendemonstráció volt. Válasz arra a politikai demonstrációra, ami katonai erővel készült Izrael ősi alkotmányát visszaállítani. Helyette Ő az istenuralom békés programját hirdette meg. Egyrészt, mert elvetette az erőszakot, másrészt Jézus megélte a teremtett ember édentől érvényes evilági küldetését: őrizd és műveld a kertet. Ez a politizálás jézusi indítéka.

Időszerű éppen most felvetni ezt a témát, amikor hazánk társadalmi életének mélypontján mi keresztények is keressük az utat. Mit tehetünk szétzilált társadalmi viszonyaink között népünk, nemzetünk, jövőnk jobbítása érdekében – Jézus szellemében?

Komoly, és bölcs útmutatásokat kapunk ehhez a virágvasárnap Püspöki Körlevélből.

Tóth Lajosné

Püspöki körlevél a választások alkalmából (a püspökkari konferencia döntése alapján)

Kedves Testvérek!

A húsvéti ünnepek után társadalmi életünk fontos eseményéhez érkezünk: országgyűlési választások lesznek hazánkban. Az Egyház Krisztustól kapott küldetése, hogy hirdesse az Evangéliumot minden embernek. Az Evangélium üzenete egyaránt érvényes az egyéni és a közösségi élet minden területére.

2006-ban a Püspöki Konferencia imaévet hirdetett a nemzet lelki megújulásáért. Ebben a körlevélben írtuk: *"Nemzetünk nagyon nagy bajban van, csak Isten irgalma menthet meg minket"*. Sajnos helyzetünk azóta még tovább romlott. Tapasztaljuk az egészségügy, a közoktatás és a nevelés tragikus helyzetét, az emberek elszegényedését, a munkanélküliség növekedését, a becsületes munka leértékelődését, a közbiztonság hiányát, bizonyos nemzeti- és etnikai kérdések politikai célú felhasználását, a család értékeinek lejáratását. Évről-évre szembesülünk egyházi iskoláink és más intézményeink hátrányos megkülönböztetésével. Mindezeket tetézi az általános korrupció. Sokan elvesztették a jövőbe vetett reményüket, és közömbösségbe merültek. Sokan mondják: nem megyek el választani, úgyis minden mindegy.

Mi, keresztények azonban nem oszthatjuk ezt a reménytelenséget. Sorsközösségben vagyunk egész népünkkel. Önmagunk, fiatalságunk, nemzetünk jövőjéért felelősek vagyunk Isten előtt. Ezért számunkra, a részvétel a választásokon *lelkiismereti kötelesség*.

De milyen pártot válasszunk, kire adjuk szavazatunkat? Két dolgot kell megfontolni.

Az els : nyilván mi, katolikus keresztények csak olyan pártot támogathatunk, amelyik támogatja a családot, segíti az oktatás-nevelés helyreállítását, értékeli a becsületes munkát. Természetesen, a választások előtt ezeket mindenki megígéri, de azt is meg kell nézni, hogy a szép ígéretek hirdetői mit csináltak eddig.

A másik kérdés: ha úgy gondoljuk, van olyan párt, amelytől ezeket elvárhatjuk, akkor azt is meg kell! fontolni, képes lesz-e arra, hogy kormányra kerülve ígéreteit végre is tudja hajtani. Szavazatunkkal ne támogassunk olyan pártot, amelyik tetszetős ígéretekkel áll elő, de azokat megvalósítani nem képes.

Kedves Testvérek!

Hazánkban nagy változásra van szükség, és erre most lehetőségünk nyílik a választásokkal. Imádkozzunk Istenhez bölcs belátásért és bátorságért, hogy megfontolt, jó döntést hozzunk!

Kaposvár, 2010. március 28.

Balás Béla kaposvári megyéspüspök

Csicserg Citera Zenekar

Örömmel jelenthetjük, 2010. március 21-én megalakultunk és első próbánkat is megtartottuk. A jelenlegi felállítás a következő tagokból tevődik össze: Szakál Feri bácsi, Pál Lali bácsi, Fridrich Csaba, Böröcz Csaba.

Céljaink, feladataink:

1. Kulturális Örökség megóvása: Citerás előadásainkban a magyar népdal anyagokat sok esetben autentikus formában adjuk vissza.
2. Kulturális tevékenység: Lehetőségeinkhez mérten a falu rendezvényein való részvétel. Későbbiekben Népzenei Találkozókon, Minősítő versenyeken való megmérettetés szerepel terveinkben.
3. Célunk: igényes szórakozási lehetőséget biztosítani fiatalnak és idősnek egyaránt. Hiszünk a népdal és a népzene közösség formáló erejében.

Talán ez már részben egy kicsit be is bizonyosodott. Mindenképpen örömmel tölt el és erőt ad nekünk a sok jó szó, biztatás. Ugy látszik, ez a dolog tényleg hiányzott a falu életéből.

Igyekszünk mindenben maximálisan teljesíteni. De ne felejtsük, azért nagy fába vágtuk a fejszét. Természetesen továbbra is várjuk a jelentkezőket. Legalább akkora örömmel, mint Feri bácsit (este 3/4 9-kor csatlakozott telefonon, mint a gyorsvonat), és Lali bácsit vártuk.

Fridrich Csaba, Czimbalek Andrea

Marcipán, az önszervez

A történet még a január végi-február eleji hideg, havas időkből származik, amikor egy szombat reggelen sűrű hóesésre ébredtünk, amely abba sem maradt kora délutánig.

A Balaton is ekkorra fagyott be megfelelően, így tizenéves unokahúgaim nálunk töltötték a hétvégét, egy kis délutáni korcsolyázás reményében.

Ezt megelőzően aznap délelőtt, az első körös hólapátoláskor hirtelen kedvem kerekedett Marcipán nevelését ismét megkezdeni, vagy ha úgy tetszik, akkor folytatni. Nagydarab ebünk nem szökös fajta, feltéve, ha nincs hosszabb ideig nyitva a kisajtó vagy a kapu, mert akkor nem tud ellenállni a szabadság hívó szavának. Viszont mivel ügyelünk arra, hogy ez ne történhessen meg, Marcipán alapvetően ritkán mászkál egyedül az utcán. Arra gondoltam, hogy a legjobb hosszú távon azonban mindenkinek az lenne, ha a kutya, pusztán jóneveltségből a nyitott kaput látva sem próbálna meg kiosonni rajta. Gondolatomat tett követte, hólapátoláskor nyitva „felejtettem” a kisajtót, miközben a házuk előtt tevékenykedtem. Marcipán néhányszor, mikor épp nem néztem oda, megkísérelt kilopakodni, ám én résen voltam, és rögtön visszaparancsoltam. Két-három ilyen próbálkozás után aztán feladta, és megadóan belül maradt. „Anyai” büszkeség öntötte el szívemet, hogy lám, milyen okos kutyánk van minékünk, aki ilyen gyorsan tanul.

Elbizakodottságomban odáig merészkedtem, hogy a havazás megszűnte után, amikor ismét kimentem lapátolni immáron harmadmagammal, magabiztosan tudattam két unokahúgommal, hogy nem szükséges már bezárni a kiskaput, hiszen Marcipán nem megy ki rajta.

Hát, tévedni emberi dolog... Minden olyan hirtelen történt, mondhatnám akár így is. Szemfüles ebünk gondosan kiválasztotta a megfelelő pillanatot, és uccu neki, kirohant, mint Zrínyi a törökre. Még ekkor sem estem kétségbe, hiszen azt már tanultuk és gyakoroltuk is, hogy szólok neki és visszajön.

A hely csekély volta miatt most nem kezdenék hosszabb magyarázkodásba, elég az hozzá, hogy Marcipán nem jött vissza. Olyannyira nem, hogy elindult a temető mentén, a Balatonpart felé. Időnként, ahogy séta közben is szokott, hátrapillantott, és megnyugtatóan vette tudomásul, hogy ezúttal is megyek utána rendületlenül. Az hogy közben dühösen kiabáltam és cifra átkokat szórtam rá, láthatólag cseppet sem zavarta. Annyi időm volt, mielőtt utánavetem magam a messzeségbe, hogy odakiáltsak nagyobbik unokahúgomnak, hogy hozza a póráz.

Az iskola előtt ért utol bennünket. Marcipán valami érdekes nyomot fedezett fel a stoptábla tövében, mert elidőzött ott egy ideig. Így végre sikerült elkapnom a grabancát.

Ha már idáig eljöttünk, indítványozta Filcsi, akkor nézzük meg, milyen a jég. Marcipán lelkesen támogatta a javaslatot, és a lépcső felé rohant. Filcsi fogta a póráz végét, minek következtében fenéken csúszott le a szaladó kutya mögött a lépcsőn. Szerencsére a puha hó és a vastag télikabát felfogta, így nem esett baja, sőt valójában még élvezte is a csúszdázást.

Aztán lenn a jégen újra elengedtük Marcipánt, aki örömeiben fel-alá nyargalt, és egyáltalán nem akart hazajönni. De minden jó véget ér egyszer, így ő is megadta magát, és hazaballagtunk hármasban.

Nehéz lett volna eldönteni, melyikünk fáradt el jobban, mi, akik loholtunk a kutya után végig a falun, vagy Dóri, akire ráhagytuk a hólapátolás oroszlánrészét. Marcipán mindenesetre elégedett lehetett magával, hiszen soron kívül szervezett magának egy sétát...

Bató Bernadett

Márciusi Balaton part

Ez a hónap egy kis magyarázatra szorul. Néhány nap csatlakozik hozzá az előző hónapból, mivel huszadikán le kell adni a kéziratot.

Február 22-én láttam az első érkező seregély csapatot és egy árva barázdabillegetőt. Hála a Magasságosnak a hó és jég elég hamar elolvadt, az utolját az eső mosta el. Bízunk a jó időben, mert a hónap „meleggel indult”, habár a TV-ben az „időjósok”, holmi hidegek érkezésével riogattak. A nádasok szélein az olvadás előtt, csak néhány négyzetméternyi szabad vízfelületek voltak elszórtan. Megjelent a természet adta lékeknél egy nemes kócsag, majd hét nap teltevel másik csatlakozott hozzá. Tűnődtem, vajon mit találhat a még hideg jeges vízben? Rövidesen én is megláttam azt a töménytelen apró halat, ami a jégmentessé vált csónakkikötőbe beúszott. Némely helyeken feketedett tőlük a víz. Szigeten, két szürkevarjú, három ujjnyi vízbe állva, szárnyaikkal szórták magukra a vizet, fürödtek. Úgy látszik, télen nagyon elszaporodott tolluk alatt valamilyen apró vérszívó társaság és azoktól akarnak szabadulni. Majd fölszálltak az egyik fűzfára, szárnyaikat kissé leengedve szárítkoztak a napsütésben. Megszólt az örvös galamb. Még csak néhány hangot hallat énekéből, korainak tartja az egészszet végigbúgni, aminek strófáit öregeink gyermekkoromban, eképpen „fordítottak” le nyelvünkre:

/Meg fogták szegényt./ /Ki vették szívét./ /Tányérba tették./ /Onnan is ki vették./ /Jaj!//

Néhány villa kertjében párszáz hóvirág bókol az enyhe szélben, köszönti a Teremtőt és az erre járókat, felvidítva szíveket, lelkeket az egyszerű tiszta fehérségével. A másik kertben szerényen, a száraz gyep között néhány kankalin tárja ki sárga virágát a fagyott világra. (Nemesített változatait a virágkereskedésekben leginkább latin nevén, Primula néven árulják.) Mert tizedikére visszatért a tél. A csónakkikötő fele része befagyott. Északkeletről üvöltő szelek rohannak felénk, félméteres hullámokat korbácsolva. Ilyen viharok során, partjainkon megnő a vízmagasság, amit jól lehet látni a kikötőben, ahol nem háborog a Tó, csendes a víztükör. Alig van a vízszint a kövezés teteje alatt. Kikötői stégeken a szélárnyékban, néhány tőkésréce és dankasirály szundikál. Távolság kell menni a parttól, mert a kövezésnek csapódó hullámok tarajáról a vízpermet három méterre is elszáll, ráfagy a fűre. No, de mint mindennek, a viharok is egyszer vége szakad, kis hó hullogat, figyelmeztet arra, hogy még ne rakjuk el a meleg göncöket. Jó, ha sálat is teker a nyaka közé az ember. Megcsendesedett víznek talán három napjába is beletelik, amire leüllekszik belőle a felkavart homok, iszap.

Hiába a hideg, a madarak tudják, hogy az utolsó rúgásai a télnek. Keménynek akar látszani, mert éjjelente, majd a mínusz ötösig húzza le a kinti hőmérő kékjét, de nappal már enyhül, olvad a sötétség gyártotta fagy. A mélyebb vízben több száz madár. Kontyos récék, közöttük néhány Hegyiréce és Barátrécék buknak a mélybe, ahol apró kagylókkal tömik meg begyüket. Kerцерécék fehér oldalú hímjei, hazatérésük előtt erősen udvarolnak a kiválasztottjuknak. Fejükön a fekete tollat fölborzolják, hirtelen vízszintesen előrenyújtják nyakukat, gyors sáporogással mondanak valami szépet jövőre párjuknak. Még be sem fejezték mondókájukat, amikor fejüket hátukra vetik és úgy folytatják. Róluk szinte tudomást sem véve, szintén északi „lakósok”, a Kisbukók úszkálnak, a téli veremelésből előjött küszhalakból lakmározva. Nádas előtt néhány Szárcsa nézelődik. Fölmérik, egy Búbos vöcsök pár társaságában, hogy mi is változhatott az elmúlt késő ősztől, amikor ők hosszú vándorútjukat megkezdtek. Hullámok partra rakott uszadékán Barázdabillegetők szaladgálnak, kapkodnak föl valami számukra ehetőre, amit csak ők vesznek észre, emberszemnek láthatatlan. Két Szürkegém végigrepül a part előtt, szemrevételezi a terepet. Majd nagy kerülővel a szigetre szállnak az itt szunyókáló Tőkésrécék közé. A hó olvadék tavacsájából Tengelicék oltják szomjukat. (Érdekesség, hogy sokan német nevén jobban ismerik, mint Stiglicet.) Régi ismerősök a Szürkevarjak nagyobbik része még peckesen sétálva kutat eleség után, de már közülük néhányan ágacsokkákat cipelve, valahol egy távoli fán fészket raknak.

Némely házaknál előkerülnek a vékony damillal felszerelt horgászbotok és gazdáik, ha egy kicsit még vacogva is, horgászatnak a kikötő vizében. Első napokban a kisebb, a vastaghúsú koncér kerül a horogra, de néhány nap teltevel tenyérszerű keszegeket is fognak az itt szorgoskodók. A hideg vízből kivett hal, megtisztítva, beirdalva, reszre megsütve, mennyei eledel!

Futó Elemér

Kedves 60 év feletti nyugdíjas társaim!

Németh Lajos a TV-ben azt ígérte, hogy Sándor, József, Benedek tényleg meghozza a meleget, amit már alig várunk. Ugy gondolom, a jó időben nem lesz időnk számtanpéldákat megoldani. Így csak október körül folytatjuk a fejben számolást. De addig is sok számolni valónk van. Meg kell számolni, mennyi nyugdíjat hozott a postás, megvenni a vetőmagokat és megszámlálni, egy zacskóban mennyi mag van (nagyon kevés). A magok elvetése után hány palánta nőtt ki ... stb.

Sokat legyünk kinn a szabad levegőn, és gyűjtsük a D-vitamint és a szomszéd asszonyokkal való tere-ferét se felejtjük el.

E ry Béláné

Köszönet

Szeretnék köszönetet mondani Martina Jordan asszonynak és férjének. Nagyon köszönöm, hogy a gyógyászati segédeszközökkel, amit kaptam, betegségem és életminőségem sokat javítottak.

Hálás szeretettel gondolok Martina asszonyra.

E ry Béláné

Észrevétel és ismételt kérés

Kérem a polgármesteri hivatalt, hogy írjanak, vagyis pályázzanak még egy játszótérre. Szerintem szomorú, hogy a kisgyerekek úgy hintázhatnak, csúszdázhatnak, ha fizetnek érte, ugyanis csak a strandon van játszótér. Az iskola zárva van, az óvodába idegenek nem mehetnek. Remélem, kérésem meghallgatásra talál.

E ry Béláné

Ági barátom újabb verse az Idősek otthonából

N napi köszönt

Kedves nőtársaim, dicső őspanyánknak lányai,
Sajnos nem mindenki vallja, teljesültek
vágjai.

De legalább e nőnapon, érezzük jól magunkat,
Felejtünk el minden rosszat, bánatunkat,
bajunkat.

Bízunk abban, hogy e napon babérokat
aratunk,
Családunkban, közösségben, boldogok így
maradunk.

A teremtés koronái, persze, hogy a férfiak,
Legalább is ők a fejek, de mi vagyunk ám a
nyak!

De mivel a nyak forgatja körbe-körbe a fejet,
Így önálló akaratum, nélkülünk hát nem lehet.

Jó hogy egyenjogúakká válhattak a magyar
nők,
Így mindenhez jogunk van, hát mi vagyunk a
nagymenők.

Legalább is azok voltunk, míg nyugdíjba
nem mentünk,

Most viszont a magas ég is beborult már
felettünk.

De e napon tegyük félre a mi sérelmeinket,
Kívánok sok együtt töltött, hosszú s boldog
éveket.

E ry Béláné

Persely-rablók 2002-2010

Júdás pénzt kalapoznak, alamizsnát.
Koldusruhába öltözik a hitetlen.
Árulók lopják az almát az „Isten kertből”.
Pénz-isten persely-rablói bohóctáncot
Lejtenek a rajongó nyaloncoknak.
Tetem-cafatnak hazudják Szent István karját,
Múzeum-alagsorba raknák a Szent-koronát.
Júdás-pénz alamizsnásai ők.
Tegyük őket zálogházba.
Lyukasszanak zálogjegyet a múlt villamosán.

Berény, én így szeretlek

Karéj-gyönyörű-öblű, Nyugat-Balaton csücske.
Homokszem-kristály fövenyt simogató Csi-
csergő leánya.
Partra vetett „kecskeköröm”, homok-kavics-
nász-ága.
Nád rezervátum zöld-szár-tüske meny-
asszony fátyla.
Gyöngycsiga gyűjtögető vőlegény párja.
Hableányok légy-ott-öble, Keszthely-hegy-
ség kacsintása.
Ez mind-mind „Te vagy BERÉNYY”.
Én így szeretlek!

Gulyás Ottó

Aquinói Szent Tamás

Tamás életéből, emberi gondolkodása során született a - Hitetlen Tamás és a tamáskodik szó-lás - az oktan kételkedés kifejezésére.

Hitetlen Szent Tamásról: (napja dec. 21-én volt) A Bibliai 12 apostol egyike, az ácsok és az építészek védőszentje. A szimbóluma öv, mérőlécz, és tör, vagy lándzsa. III. századi apokrif irat a Tamás cselekedetei, ami az apostol későbbi életét meséli el. A tanítás számára: mód arra, hogy elmondja, bemutatja a tanítómester széleskörű tudását, bölcsességét, de egyúttal belső életét is tükrözi. A gondolatok, amely révén az ember Istennel lép érintkezésbe, átalakítja az ember életét. Jézus követője, majd tanítványa lesz, megéli Jézus keresztfeszítését és feltámadását. Márk evangéliumában (15,39) olvashatjuk, hogy Jézus halálakor felkiáltott egy százados, „Ez az ember valóban Isten fia volt”. Ez a kemény római katona vezette Jézus temetési menetét. Bár igyekezett katonaként viselkedni megtörténés előtt figyelmeztette Tamásékát a veszélyre. Később ő segít Tamásnak abban, hogy beszélhes-sen Arimateiai Józseffel, ki elkérte Jézus testét. A sírbolt kövének elgördülésekor ez a katona is jelen volt. Tekintetében földöntúli döbbenet és rémület, ésszel felfoghatatlan látványtól, miközben a mindent beborító fény egyre erősebben világítja meg az egész arcát. A katona megvakul a fénytől, teste összeég, beszéde nehézkes. A lázadástól rettegő Pilátus az örültek völgyébe zárátja, hogy senkinek ne beszélhessen a történekről. - Eközben a Jézus holttestét makacsul, megrögzötten kereső TAMÁS felkutatja a magatehetetlen katonát, aki bár vak, de lelkiileg megtisztult, megvallja Jézust. Ez az ember döntő hatással volt Tamásra, visszatérve Jeruzsálembe, minden korábbinál jobban gyötri az önvád, úgy érzi, cserbenhagyta Jézust. Úgy érzi, hogy ő okozta a Mesternek a legnagyobb szenvedést, mivel én... én kételkedtem, kételkedem benne, magamban, mindenki-ben, az apostolokban. Ebből a totális reménytelen-ségből emeli fel Tamást Jézus megjelenése és az apostolok megbocsátó közössége. A tanítvá-nyok tisztában vannak önmaguk gyengeségeivel, félelmeivel, kitörölhetetlenül beléjük égett szomorú emléke, hogy Jézus kereszthalálakor többségükben szétfutottak, magukra hagyták mesterüket. János evangéliuma szerint (20,24-29) Tamás, nem volt a többi tanítvánnyal, ami-kor Krisztus megjelent előttük. Ők elmondták Tamásnak: „Láttuk az Urat!” Tamás azonban azt válaszolta: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, és ujjamat a szegek helyére nem teszem, és kezemet az oldalába nem helyezem, én nem hiszem!” 8 nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s ekkor Tamás is velük volt. „Jézus eljött - bár az ajtó zárva volt -, meg-állt közepen, és így szólt: "Békesség néktek!" Azután azt mondta Tamásnak: „Tedd ide ujjadat és nézd a kezeimet, nyújtsd ki kezedet és tedd az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő!” - Tamás azt felelte: „Én Uram és én Istenem!” Jézus erre azt mondta neki: Mivel lát-tál engem, hittél, boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek.” János evangéliuma (20.24-29). - Ezután az Úr Indiába küldte őt. Küldetése szerint a pártus király Gondofer palotáját kellett felépítenie. Így is tett. A munkájáért kapott pénzt szétosztotta a szegények között. In-nen tovább vándorolt, ahol folytatta apostoli tevékenységét, csodákat is tett. A király elfogat-ta, és egy főpapja leszúrta. Holttestét a megtérített keresztények tisztességgel eltemették. A legenda szerint indiai nyughelye egy hegyen van, amit a paradicsom vize vesz körül. A he-gyen templom áll, annak oltárán ezüst szekrény, előtte örökké égő lámpás. A szekrényben nyugszik Tamás holtteste.- Ezeket a sorokat leírva, bizony azt hiszem mi sem vagyunk job-bak Hitetlen Tamásnál, de Jézus mondata jusson eszünkbe, mert azt mondta Tamásnak:" Mi-vel láttál engem, hittél, **BOLDOGOK, AKIK NEM LÁTTAK ÉS MÉGIS HISZNEK:**" Vajon elég a Katolikus naptárt elolvasni, vajon elég a rádióban a misét meghallgatni, vajon elég az Isten parancsolatát tudni? Vajon akkor már hívő vagyok? Földi gyarló bűneimet ün-nepnapok előtt felismerem-e, meggyónom-e? Istennek áldásos életét élem? - a választ nem várom senkitől, mivel mindnyájan, akik soraimat elolvasták, a lelkiismeretük szerint tudják a választ - valahol mélyen, kimondatlanul, a lelkükbe bezárva. Kérem, nyissuk ki végre a lel-künket, hogy a Jó Isten segítségével és szeretetével tudjuk élni életünk mindennapjait.

Molnár Mária

Olvasóinktól beérkezett kérésekre való tekintettel kérjük a cikkek küld it, hogy amennyiben nem a saját írásukat küldik be, a forrást szíveskedjenek feltüntetni.

Köszönjük azoknak, akik ezt eddig is megtették.

Szerkesztők: Toronyi Zsolt, Bató Bernadett, Kristófné Ifi Jarmila.

Postacím: Balatonberény, Kossuth L. u. 28., e-mail: bbereny.tukorkep@gmail.com

Az esetleges nyomtatási hibákért elnézést kérünk.

Labdarúgás

Három meccsből három pont és utolsó, tizenhatodik hely. Röviden így jellemezhetnénk labdarúgó csapatunk helyzetét.

A 16. fordulóban az éllovas Balatonszabadi otthonában méretes zakóba szaladt bele a telen hat új játékoskal megerősített gárda, a 17. forduló pedig a havazás miatt elhalasztásra került. Szerencsére a 18. fordulóban Szőlősgyörökön együttesünk hosszú idő után újra győzött. A második helyezett Ságvár viszont simán nyert Berényben, s bizony a játék minden elemében – sajnos lelkesedésben is – jobbnak bizonyult. Húsvét vasárnap együttesünk a harmadik helyen álló Lengyeltóti otthonába látogat, ezt követően viszont azokkal a csapatokkal találkozik Balogh Béla tizenegye, akiktől pontokat kell rabolni ahhoz, hogy elérje célját, a bentmaradást.

U19-es együttesünk két vereséget követően a Ságvár ellen gólarányt javított, s jelenleg tizenkettedik a tabellán.

A SLASZ döntése értelmében a 17., elmaradt fordulót 2010. május 24-én (Pünkösdi hétfői munkaszüneti napon) 15.00, illetve 17.00 órai kezdettel kell lebonyolítani.

Emiatt a 27. forduló mérkőzéseire egységesen 2010. május 22-én (szombati szabadnapon) 16.00, illetve 18.00 órai kezdettel kerül sor.

Megyei II. osztályú bajnokság

16. forduló:

Balatonszabadi - Balatonberény 7:2 (3:0)

Gólszerzőink: Vörös Balázs, Boa Levente

U19: Balatonszabadi - Balatonberény 8:2

17. forduló

Balatonberény – Bálványos

Május 24-re halasztva

18. forduló

Szőlősgyörök - Balatonberény 0:1 (0:0)

Gólszerző: Boa Levente

U19: Szőlősgyörök - Balatonberény 7:3

Gólszerzőink: Mezőfi József (2), Kovács Felicián

19. forduló:

Balatonberény - Ságvár 1:4 (1:2)

Gólszerző: Murai Csaba

U19: Balatonberény - Ságvár 9:2 (3:2)

Gólszerzőink: Mezőfi József (4), Kővári Gergő (3), Kovács Felicián (2)

A következı fordulók programja:

LENGYELTÓTI - BALATONBERÉNY

2010.04.04. 16:00 Vasárnap

BALATONBERÉNY- KISBÁRAPÁTI

2010.04.11. 16:00 Vasárnap

BALATONBOGLÁR - BALATONBERÉNY

2010.04.18. 16:00 Vasárnap

BALATONBERÉNY - BALATONSZEMES

2010.04.25. 16:00 Vasárnap

IGAL - BALATONBERÉNY

2010.05.02. 16:30 Vasárnap

Az U19-es mérkőzések két órával a felnőtt összecsapások előtt kezdődnek.

Kék Tó Öregfiúk Labdarúgó Bajnokság

Két győzelemmel kezdte a tavaszi szezont öregfiúk csapatunk. A sereghajtó Visz együttesének legyőzése kötelező feladatnak számított, a második helyen álló Balatoni Vasas elleni hazai siker viszont nagyon értékes lehet még a továbbiakban.

Visz – Balatonberény 1:8 (0:4)

Balatonberény – Balatoni Vasas 4:3 (2:1)

A következı fordulók programja:

15. forduló

Balatonberény – Balatonszemes
2010.április 12., hétfő 18.00 óra

16. forduló

2010. április 19., hétfő 18.00 óra
Csapatunk szabadnapos

17. forduló

Balatonberény – Balatonszárszó
2010.április 26., hétfő 18.00 óra

A Balatonberényi Sportegyesület 2010. március 26-án tartotta éves közgyűlését. A közgyűlés határozata értelmében az egyesület vezetése ezúton is kéri azokat a tagokat, akik még nem fizették be az ez évi tagdíjat, hogy mulasztásukat április 30-ig pótolják. A tagdíj befizetésére a felnőtt és az öregfiúk csapat hazai mérkőzésein, illetve Horváth László egyesületi elnöknel folyamatosan van lehetőség. Az alapszabály értelmében azok a tagok, akik a fenti határidőig nem fizetik meg a 2.000 forintos éves tagdíjat, automatikusan kizárásra kerülnek. Az egyesület illetékeseinél és a hazai mérkőzéseken változatlan, 3.000 forintos áron szintén megvásárolhatóak a 2010. évi bérletek is.

Vasárnap a Ságvár csapatát fogadta együttesünk. Tulajdonképpen egy bajnoki volt a sok közül. Ám sem az ifi- sem a nagymeccsen nem nyílt az öltözőajtó... De egyszer csak, mintha a felhők közül valaki azt kiáltotta volna: „Hujujuj! Hajrá Berény..!” Tudom, sokan hallottuk... Isten Veled, Jóska...

Horváth Péter

Horoszkóp helyett...

Reagálni szeretnék az előző számban megjelent véleményre.

Először is szeretném megköszönni.

Nagy sikert jelent számunkra (most az egész szerkesztőség nevében is beszélek), hogy az elmúlt 2 évben sikerült elérnünk, lakosaink szabad (névvel) vélemény nyilvánítását. Az elmúlt években próbáltunk aktualitásokról beszámolni, reméljük, ezek után is hasonló sikereket érünk el. Folyton hangoztattuk, hogy ez egy fórum, bátran írják le, amit gondolnak, érznek, legyen az településünkkel kapcsolatos probléma, vagy egyéb érdekes hír, történet. Vádoltak minket ez idő alatt sok mindenrel. A negatív kritikákat, azt gondolom, ugyanúgy fogadtuk, mint a pozitívet. Próbáltunk építkezni belőle.

Kikértük a véleményüket, miről írjunk, mit látnának szívesen az újságban. Sajnos kevés válaszreakciót kaptunk, így saját elgondolásunk alapján próbáltunk továbbhaladni.

Kísérletet tettünk a gyerekek elérésére is. Szerettük volna, ha a gyerekek éppoly részesei lesznek az újságnak, mint a felnőttek. Itt meg kell dicsérnem azokat, akik kedves meséikkel, történeteikkel gazdagították e lapot. A jövőben is várjuk írásaikat, ügyes rajzaikat.

Továbbá nagyon örülök, hogy egyre többen szólalnak fel. Még akkor is, ha ezeket a választások idézték elő. Szerkesztőségünk igyekszik mindenki számára érdekes és fontos dolgokat megjelentetni. Viszont tudomásul kell venni, hogy van olyan cikk, ami valakinek nem tetszik. Ez ellen sajnos nem tudunk mit tenni. Ajánlatom: ne olvassa el, de legyen tekintettel azokra, akiket érdekel.

Visszatérve az eredeti témához, feltenném a kérdést:

Mitől lesz valami színvonalas? Hiszen minden relatív. Vannak jó, és rossz dolgok. Ami egyikünknek jó, lehet a másiknak rossz. Így nagyon nehéz mindenkinek kedvére tenni. De ez így van jól.

Mi lenne, ha mindenkit ugyanaz érdekelne?

Próbáljuk elképzelni egy olyan világot, ahol mindenki ugyan azt csinálja. Egy szakma létezik... mondjuk... halász. Lépünk kicsit tovább... halászaikat csak a hálókészítés érdekli. Mivel csak ez a tevékenység foglalkoztatja őket, mindenki csak hálókat készít... Mi lenne az eredmény? Rengeg háló, de azon kívül semmi más. Így nem lenne orvos, aki a sérüléseket ellátja, és nem lennének, tanárok, villanyszerelők, asztalosok, vízvezeték szerelők, kőművesek, ácsok, stb....

Ugye érdekes?! Bizony szükség van minden szakmára. De ezt csak azzal lehet elérni, ha az érdeklődési körök különbözőek. Ettől ilyen színes és izgalmas a világ.

Másrészt, ha 22 bulvár lap ontja a horoszkópokat, érdemes elgondolkodni, hogy vajon miért?!

Az egyik csoport azért olvassa, mert szentül hisz benne. A másik elolvassa, hátha igaz. Végül van, aki ugyan nem hisz benne, de kíváncsi, hogy már megint milyen hülyeséget írtak bele. Egyszóval a horoszkóp az a rovat, amit mindenki elolvas függetlenül attól, hogy érdekli-e vagy sem. És tulajdonképpen mindenkit érdekel, hisz a hitetlenek is elolvassák, mert jót derülnek rajta. Elmondhatjuk, hogy a horoszkóp rovat mégiscsak tud valamit.

Tehát ha arról van szó, hogy mit jelent a színvonal... Mitől lesz egy újság színvonalas, nos, szerintem attól, ha mindenki talál benne olyat, ami fontos számára, az érdeklődési körének megfelelő, szórakoztató.

Miért hiányozna tehát egy színvonalas helyi lapból a horoszkóp?

Ezúton ismét buzdítom az olvasókat, segítsenek, hogy továbbra is színvonalasak lehessünk!

Amennyiben lesz valaki, aki havi rendszerességgel, betartva a határidőket, szerkesztőségünkbe juttat olyan cikksorozatot, amely településünk minden tagját érdekel. Legyen az kicsi, nagy, öreg és fiatal, szeretettel várjuk.

Kristófné Ifi Jarmila

A horoszkóp eredete

Az asztrológia az emberiség egyik legősibb tudománya. Minden napjainkig megismert ősi civilizációban fontos szerepe volt, és napjainkban is sokan művelik. Az asztrológia görög eredetű szó, jelentése „csillagtudomány”. Abból a sok generáció alatti megfigyelésből indul ki, hogy összefüggés van az égitestek kölcsönös helyzete és az emberek jelleme, életük sorsdöntő eseményei között, és ez nemcsak az egyénekre vonatkoztatva igaz, hanem a társadalomban végbemenő történések között is. A nyugati kultúrában a közel-keleti asztrológia terjedt el, míg a Távol-Keleten ettől lényegesen különböző, de egymás közt hasonlóságot mutató rendszerek

alakultak ki, melyeket összefoglalóan kínai asztrológiának neveznek.

A horoszkóp eredetét keresve több ezer évet kelte visszautazni a történelemben, bár egyes kutatások szerint több mint tízezer évvel korábról is találhatunk nyomokat, melyek a horoszkóp ősi formáira utalnak.

Alexander Marschack, ausztrál történelemtudós állítása szerint a paleolitik korban keletkeztek azok a faragott rénszarvas csontok, melyek egy közel-keleti ásatás során kerültek elő. A csontokon olyan rajzok voltak kivehetők, melyek egyértelműen a hold ciklikus változásait ábrázolták. Természetesen nem horoszkóp volt még ez, de

mindenféléképpen annak ősenek tekinthető. A leletek több mint 25000 évesek! Az emberek, más támpont híján az égbolt csillagaihoz viszonyítva határozták meg a természet ciklusait. I.e. 4000 évvel a sumérok, a lépcsős szerkezetű piramisaikat az éjszakai égbolt megfigyelésére használták. Egyébként nagy általánosságban is elmondható, ami a világ más asztrológiával foglalkozó civilizációira is érvényes volt, hogy a csillagok fürkészése, azok jeleinek értelmezése és a horoszkóp készítése, mindig a hatalom képviselőihez, az uralkodóhoz közel álló papok, tudósok kiváltsága volt. A sumérok igen kifinomult asztrológiai tudással rendelkeztek, amit számos fennmaradt emlék is bizonyít. Az idő túllépett a sumérokon, mikor az akkádok i.e. 2350-ben meghódították a Sumér birodalmat. A felbecsülhetetlen értékű asztrológiai feljegyzéseket saját nyelvükre fordították le. Az akkádok Nap, Hold és Vénusz imádók voltak, de a többi planétát is figyelembe vették a Szaturnusszal bezárólag. Már az akkádok is képesek voltak számításaikkal pontosan előre jelezni a nap- és holdfogyatkozásokat. I.e. 2000-re a Sumér birodalom helyén Babilóniát találjuk. A babiloni asztrológusok a zodiákus és a pontos asztronómiai számítások bevezetésével továbbfejlesztették az asztrológiát és a horoszkóp-készítést. I.e. 600 körül Babilóniából Egyiptomba és Görögországba is eljut az asztrológia tudománya. A hosszú évszázadok, sőt évezredek számtalan megfigyeléséből nyert tapasztalat lassan kialakította a még korántsem tökéletes, de a mai asztrológiához nagyon hasonló formáját. I.e. 540-re született meg az az elmélet, amely az ekliptikát 12 egyenlő 30 fokos részre osztotta fel. Néhány ezer évvel ezelőtt az ókori görögök voltak az elsők, akik több emberöltőn keresztüli megfigyelések alapján rájöttek, hogy a nap és a bolygók állása befolyással van minden ember életére és ezen belül az egyénére is, és a jövőjükkel kapcsolatban is válaszokat kaphatnak a bolygók állása alapján. A görögökön kívül, tőlük teljesen függetlenül más civilizációk is ugyanerre a megállapításra jutottak, például az aztékok, toltékok, egyiptomiak, maják, indiaiak, kínaiak, stb. A kínaiak voltak az elsők, akik felfedezték, hogy miként befolyásolja a nap helyzete az évszakok váltakozását. Így a mezőgazdaságban is tudatosan tudták használni az asztrológiát. I.e. 500 körül Platón foglalkozott asztrológiával és nagy szerepe volt abban, hogy az asztrológia tudomány népszerűsödjön, és szélesebb körben megismerhetővé váljanak az addig elért vívmányai, eredményei. Tulajdonképpen a görögöknek köszönhető, hogy a horoszkóp személyre szabott lett. Eleinte horoszkópot uralkodók készíttettek önmaguk, családjuk és persze országuk részére. Később aztán az asztrológusok nagyobb népszerűségnek örvendtek, és felkeresték őket nemesek, katonák és kereskedők, akik hajóikkal és karavánjaikkal terjesztették el a gö-

rög típusú horoszkópot. A kereskedelem fejlődésének köszönhetően, ezekben az időkben alakulnak ki a Földközi-tenger szerte népszerű görög, és egyiptomi jósdák is. I.e. 300 környékén volt újabb nagy virágkora az asztrológiának Egyiptomban, mely hatást csak fokozott az Alexandriában működő és később tűzvész martalékává vált világhírű könyvtár, ahol nagy számban fordultak elő asztrológiával, és horoszkópkészítéssel foglalkozó könyvek.

Néhány száz évvel később, i.sz. 350 körül, a keresztény egyház megjelenésével és elterjedésével háttérbe szorult a horoszkóp-készítés. Az asztrológiát csak titkos kereteken belül lehetett végezni, hiszen a Pápa ördögi praktikának minősítette és kevesen akarták a horoszkóp miatt a máglyán való pörkölődést, karóba-húzást, vagy egyéb más lassú kínhalált kipróbálni. Galileo Galilei volt az első asztrológus az 1500-as években aki már teleszkópot is használhatott. A XVII. században egy William Lilly nevű asztrológus megalkotta a keresztény asztrológiát és így már elfogadhatóvá vált az odáig üldözött tudomány az egyház számára is. Ezzel a tettevel Lilly elévülhetetlen érdemeket szerzett a ma ismert horoszkóp és asztrológia elfogadtatásában és népszerűsítésében.

Az kétségtelen tény, hogy az emberiség történelmében, a horoszkóp jelenünkben éli legnagyobb virágkorát. Szinte megszámlálhatatlan formában létezik: napi horoszkóp, heti horoszkóp, havi horoszkóp, szerelmi horoszkóp, üzleti horoszkóp, kínai horoszkóp, kelta horoszkóp, maja horoszkóp, indiai horoszkóp, baba horoszkóp, utazási horoszkóp, vércsoport horoszkóp és még számos más fajta, amit felsorolni is képtelenség. Az emberek életében a horoszkóp eleinte azt a funkciót töltötte be, hogy megjósolta háborúk kimenetelét vagy, hogy mi fog történni egy országgal, később aztán az emberek leginkább a saját sorsukra lettek kíváncsiak. A földművelők a világon mindenhol tudják, hogy tavasszal kell vetni és ősszel pedig aratni. Amde vannak olyan területek a Földön ahol az évszakok közötti különbségek nem olyan egyértelműek. Ilyenkor kapott szerepet az égen látható csillagképek megfigyelése mivel az évnek ugyanabban a szakában mindig ugyanazt a látványt nyújtotta az éjszakai égbolt így ebből pontosan meg tudták határozni az év melyik hónapjában is járnak. Bizonyos csillagképek (pl.: kos, bika, oroszlán, szűz, mérleg, bak, vízöntő, halak, stb.) ugyanabban a pozícióban vannak az év azonos szakaszaiban. Történészek meglátása szerint ezért válhattak a csillagképek több különböző népnél is a kultúra részévé, ez alapján tudták megállapítani, hogy mikor jött ez az aratás, a szántás vagy éppen a vetés ideje. A nomád népek pedig a csillagképek alapján döntöttek el, hogy melyik területre vándoroljanak, hosszú évek tapasztalata után már tudták mikor hol érdemes éppen letelepedni.

Forrás: internet

Kristófné Ifi Jarmila

Galéria

Svéninger Dóra: Pumba és az erd

Kenesei Fatime

Marton Benjámín

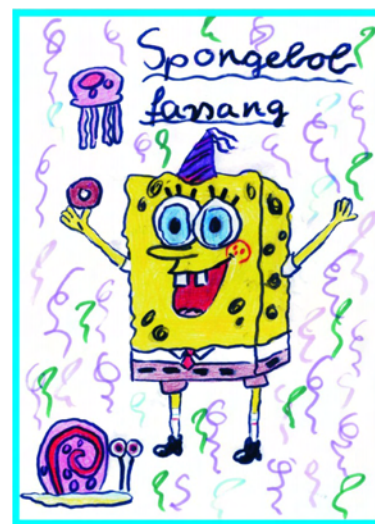
Kánya Noémi

Marton Barnabás

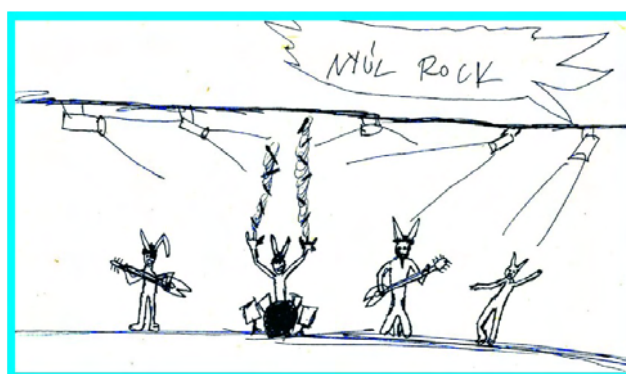
Sifter Milán

Tóth Lilla

Sifter Krisztián

Futó Levente: Csak egy ötlet